

Notulen hoorzitting indieners zienswijzen ontwerpbestemmingsplan Natuurgebieden Veenweiden Krimpenerwaard

Algemeen:

Datum: 13 december 2018
Tijd: 15.15 – 21.57 uur
Locatie: Raadzaal gemeentehuis te Lekkerkerk

Aanwezig:

Voorzitter: mevrouw J. Hofman-Verwoert (tot 17.30 uur) en mevrouw H.C. Bultman (na 18.30 uur)
Leden:
CDA: de heren J.R. Dekker en K. Larooij
ChristenUnie: de heer A.H. van Dorp en mevrouw N.E. van Zijl-Vuijk
Dierbaar Krimpenerwaard: mevrouw S.A.B. van Rooy
D66: de heer J. Visser
Lokaal op 1: de dames J. Hofman-Verwoert en G. Smit
Fractie Pannekoek: de heer W. Pannekoek
Pro Krimpenerwaard: --.
PvdA: de heer C. van der Graaf.
SGP: de heer H.W. Wassink en J. Verburg.
VGBK: de heren J. de Goede en W.J. Schoof
VVD: de heren M.J. Oudshoorn
College: wethouders de heren J. Vente en L.A. de Wit
Griffie: de heer J.J. den Hollander, raadsadviseur en mevrouw M. Metz
Ambtelijke
Ondersteuning:
Notulist: de heer A. de Krom, notuleerservice Dictum

1. Opening en toelichting werkwijze hoorzitting

De voorzitter opent de hoorzitting en heet eenieder van harte welkom. Insprekers krijgen vijf minuten voor het vertellen van hun zienswijze. Het gaat om vragen stellen en er worden geen toezeggingen gedaan.

2. Toelichting zienswijzen

Mevrouw B.C.M. van Delft en mevrouw C.A. van Delft (zienswijze 69)

Mevrouw Van Delft komt uit Haastrecht en bezit twee percelen grasveld die in de begrenzing van het Natuur Netwerk Nederland (NNN) vallen. Ze worden gebruikt voor hobbydieren, begrazing en hooiwinning. Haar woning is gelegen aan de Nachtegaalstraat, waarachter aan de Haastrechtse Tiendweg ook stalgelegenheid voor de dieren is.

Het weideperceel voorheen grenzend aan de huiskavel is verloren gegaan aan de nieuwbouwwijk Bos en Water.

Afgelopen augustus heeft zij het zelfrealisatieplan ingediend en dat wacht nog op een inhoudelijke reactie. Zij kan aan de realisatie van het natuurgebied Veenweiden een bijdrage leveren door middel van realisatie van een woonboerderij met stal en toebehoren op het eigen perceel. Om dat plan in de vorm van particulier zelfbeheer te kunnen realiseren vraagt zij om medewerking van de gemeente.

In de beantwoording van 30 november staat dat reclamanten een voorstel doen om hun gronden van 3 ha buiten het NNN te brengen, wat onjuist is. Dat is niet de beantwoording van haar zienswijze.

Omdat bebouwing binnen het NNN niet mogelijk is heeft zij om een kleine aanpassing van de begrenzing verzocht, zodat een solitaire woonboerderij met toebehoren buiten de NNN-begrenzing tot de mogelijkheid kan behoren. Het gaat om plusminus een halve hectare.

Als zij niet de mogelijkheid krijgt om een woonboerderij met toebehoren te realiseren op haar perceel geeft zij geen toestemming voor een openbaar wandelpad aldaar.

In de beantwoording is niet akkoord gegaan met haar voorstel wat betreft de tijdelijke mestopslag van twee trekpaarden op een van haar percelen waarop nu nog een agrarische bestemming rust. Door het NNN-gebied voor haar situatie aan te passen zou dat tevens een oplossing zijn voor dat probleem.

Door de komst van nieuwbouwwijk Bos en Water is veel schade in en rondom haar woning ontstaan. Bovendien is de nieuwbouwwijk veel te dicht op de stal en de mestplaat gebouwd.

Het project Veenweiden biedt de mogelijkheid om zelfrealisatie uit te voeren en deels om de genoemde problemen op te lossen, omdat haar percelen de bestemming natuur met agrarisch medegebruik zullen krijgen. Zij vraagt dus eigenlijk om verplaatsing van haar huidige woonsituatie.

Als de begrenzing wordt aangepast zal kleinschalige bebouwing mogelijk zijn. Hierbij wordt de molenbiotop van Boezemmolen 6, waar haar overgrootvader de laatste molenaar was, gerespecteerd, zodat het cultuurhistorisch aspect behouden blijft.

Het resterende plusminus twee derde deel van het perceel zal een uitloop vormen voor weidevogels uit het kerngebied en een open gebied blijven.

De biodiversiteit is te vergroten door een samenspel van landelijk wonen, erf en natuurweiland te combineren. Bovendien is dat de ideale buffer tussen een massale woonwijk en een natuurgebied. Het open landelijk gebied zal niet worden aangetast, omdat de bebouwing grenst aan de nieuwbouw van Bos en Water, echter op gepaste afstand van de woningen. Haar doelen passen ideaal in en sluiten aan bij de visie van het Veenweiden. Zij hoopt op een positieve reactie.

De heer Dekker begrijpt dat er verwarring is geweest tussen de gemeente en de familie Van Delft ten aanzien van hetgeen de familie wil.

Mevrouw Van Delft moet nog een reactie krijgen op het zelfrealisatieplan. Het brengen van haar gronden voor 3 ha buiten het NNN klopt niet. Zij is volgens haar verwisseld met iemand anders en zij bezit 2,7 ha in plaats van 3 ha. Zij zit in de Achterpoort in plaats van Kattendijk.

De heer Dekker zegt toe aan te dringen op duidelijkheid.

De heer Van der Graaf vraagt of de familie destijds aldaar al woonde en of de gemeente heeft opgekocht of onteigend.

Mevrouw Van Delft zegt dat de familie destijds daar al woonde. Er was een jarenlang slepende procedure met een projectontwikkelaar. Wat zich allemaal heeft afgespeeld is allesbehalve op een juridisch correcte wijze verlopen. Zij heeft geprobeerd tot een oplossing komen, maar een principeaanvraag is door de waarnemend burgemeester afgewezen en had door de provincie in behandeling genomen kunnen worden. Blijkbaar waren de belangen van de projectontwikkelaar belangrijker.

De heer Wassink constateert dat het weideperceel achter het huiskavel eigendom was en vraagt of een halve hectare gewenst is.

Mevrouw Van Delft heeft 2,7 ha over twee percelen in eigendom en heeft een halve hectare nodig om verplaatsing te kunnen realiseren. De rest mag conform planning natuur met agrarische waarde worden.

De heer H. van Drunen (zienswijze 9)

De heer Van Drunen gaat in op vraag 27 en heeft nu een bouwblok van 1,2 ha dat nu al compleet vol is. Hij vraagt dat te vergroten naar 2 ha of indien het niet anders kan een wijzigingsbevoegdheid op te nemen om het bouwlok naar 2 ha te vergroten.

Ondergronds nabij de hoogspanningskabels loopt al een elektrakabel en volgt nog een Stedin-kabel waardoor er niet geheid en gebouwd kan worden. Jarenlang onderhandelt hij al met de gemeente om zijn bedrijf te kunnen aanhouden o.a. door ruiling van grond waardoor hij buiten de natuur probeert te komen. In het twee jaar terug opgestelde natuurplan is al aangegeven dat een bouwblokvergroting nodig is. Hij voert een rundvee- en paardenbedrijf dat meer ruimte vraagt. Voor paarden zijn er steeds grotere welstandseisen. Paddocks moeten namelijk in een bouwblok komen.

Hij wil meer samenwerken met het Zuid Hollands Landschap (ZHL) en meer ruwvoer oogsten, waarvoor ruimte nodig is voor opslag. Bezien wordt niet herbruikbaar gewas naast het bedrijf in de natuur te verwerken. Dit vraagt ook weer meer ruimte.

Enerzijds zijn er prettige onderhandelingen met de gemeente over zijn bedrijf, voornamelijk in verband met de natuur, maar anderzijds ziet hij nauwelijks tot geen mogelijkheid om de beoogde bedrijfsontwikkeling uit te voeren. Hij verzoekt daarom zijn zienswijze te honoreren.

De heer Dekker vindt 2 ha best veel en meent dat 1,5 ha als een maximum wordt beschouwd in de Krimpenerwaard voor een bouwblok.

De heer Van Drunen heeft naast en veebedrijf ook een paardenpension. Paddocks, rijbakken e.d. moet men in de Krimpenerwaard binnen het bouwblok houden. In Gouda mogen die buiten bouwblokken aangelegd worden. In de toekomst komt er heel veel onbruikbaar gewas dat ook verwerkt moet worden.

De heer Dekker vraagt of sprake is van zelfrealisatie van natuur bij het bedrijf.

De heer Van Drunen antwoordt dat hij wel zelfrealisatie wil, maar de provincie geen paardenbeweiding in

een natuurgebied wil. Zelfrealisatie met paarden is uitgesloten. Hij kan veel land van Zuid Hollands Landschap pachten waarvan het ruwvoer te oogsten is en ten behoeve van beweiding van vleeskoeien.

Mevrouw Van Rooy vraagt wat het betekent voor de activiteiten van het bedrijf als uitbreiding van het bouwblok tot 2 ha niet mogelijk is.

De heer Van Drunen wil een ambtenaar morgen het economisch plan uitleggen en nu is elke vierkante meter vol. Er is een opvolger, maar nu kan hij niet verder uitbreiden.

De heer A.Ph. de Koning namens loon- en verhuurbedrijf Zwijnenburg (zienswijze 16)

De heer De Jonge spreekt in namens Zwijnenburg VOF gevestigd aan Middelblok 107, 109 en 113 in Gouderak en voert het woord over inspraakreacties 50, 51 en 52. De VOF bestaat uit een melkrundveehouderijtak en een agrarisch loonbedrijf.

In verband met de natuurdoelstellingen is er een overeenkomst bereikt over het uitplaatsen en schadeloosstellen van de veehouderijtak. Voor het loonbedrijf, dat is aangemerkt als agrarisch aangemerkt bedrijf, is geen schadeloosstelling mogelijk. Doordat nu het hele voedingsgebied van de agrarische werkzaamheden wordt herbestemd tot natuur, het exclusief agrarisch medegebruik, zal een groot deel van de agrarische werkzaamheden wegvallen. Nu is sprake van agrarisch intensief land met veel werkzaamheden voor het loonbedrijf. Het herbestemmen tot natuur brengt voor het loonbedrijf enorme economische schade met zich mee. Nu er geen schadeloosstelling voor het loonbedrijf in het verschieft ligt wil Zwijnenburg wel een goede en juiste regeling voor zijn loonbedrijf. Stoppen is in verband met gedane investeringen alsmede de dienstverbanden van de werknemers geen goede oplossing. Investerings zijn de afgelopen jaren juist gedaan om het bestaansrecht van het bedrijf duurzaam te borgen. Mogelijkheden van vestiging op een nabijgelegen industrieterrein zijn er niet, zeker niet nu er geen schadeloosstelling tegenover staat. Het loonbedrijf is nu bestemd als agrarisch aanverwant bedrijf. Door het wegvallen van een groot deel van de agrarische werkzaamheden staat de legaliteit van het bedrijf onder spanning. Door de herbestemming vallen namelijk economische dragers van het bedrijf weg en het bedrijf zal daardoor op zoek moeten naar nieuwe economische dragers. Er is dan geen sprake meer van een agrarisch aanverwant bedrijf. Om niet geconfronteerd te worden met handhaving wenst Zwijnenburg daarom de juiste bestemming op zijn perceel. Tevens wenst hij een uitbreiding van het bouwvlak, daar er nu ook machines gestald staan op het melkveerundveebedrijf. Als dat bedrijf straks verhuisd is naar een andere provincie zal de locatie Middelblok 113 overgedragen worden aan verwerver en is er dus geen ruimte meer om daar machines te stallen.

In de zienswijze is dit alles aan bod gekomen, maar die is niet gehonoreerd, wat hij merkwaardig vindt. Er is door een onafhankelijke adviescommissie een advies uitgebracht om mee te werken en bestemmingswijziging en vergroten van het bouwblok mogelijk te maken. Het is ook vaste jurisprudentie om een bedrijf niet op slot te zetten, tenzij daarvoor dringende redenen zijn. Die dringende redenen zijn er niet, omdat het bedrijf niet is schadeloos gesteld of is uitgekocht. Het is de taak van de raad om toe te zien dat zaken op een juiste wijze gestalte krijgen en op een juiste wijze worden bestempeld. Hij verzoekt het loonbedrijf een passende bestemming te geven, zoals in de zienswijze en in een principeverzoek staat. Dat er een principeverzoek loopt ontslaat de gemeente niet van de plicht om het loonbedrijf van een passende bestemming te voorzien. Ook niet omdat het loonbedrijf in een ander bestemmingsplan ligt.

Zwijnenburg geeft mee dat de verwerver van de provincie steeds heeft gezegd dat er een ruimhartig beleid wordt gevoerd voor gebouwen aan de dijk. Deze toezegging lijkt voorsnog niet goed uit de verf te komen. Zwijnenburg heeft meegewerkt door het veebedrijf te verplaatsen en rekent op medewerking om een goede bestemming te krijgen voor zijn bedrijf. Als dat niet kan opteert hij voor een vorm van schadeloosstelling, bijvoorbeeld in de vorm van planschade.

De heer Dekker begrijpt dat het verdienmodel van het loonbedrijf wegvalt en als het agrarisch bedrijf weggaat dat is uitgekocht. Daar wordt een vergoeding voor verzocht.

De heer De Jong stelt dat voedingsgebied voor het aanverwante bedrijf heel Gouderak, heel de Kattendijk en de hele bestemming is. Dat valt weg, omdat het gaat van natuurintensief naar natuurextensief, bijvoorbeeld van drie keer per jaar maaien naar een keer per jaar maaien.

De heer Oudshoorn vraagt welke bestemmingswijziging Zwijnenburg voor zich ziet.

De heer De Jonge gaat van een agrarisch aanverwant bedrijf naar een reguliere loonbedrijf. Er hoeven geen investeringen gedaan te worden in materiaal. Het zwaartepunt komt meer op het loonbedrijf te liggen.

De heer Wassink informeert of Zwijnenburg in overleg over andere bestemmingen met de gemeente is geweest en wat daarop het resultaat was.

De heer De Jong heeft sinds juni 2018 een principeverzoek lopen en daarover vindt op 18 december a.s. een gesprek met ambtenaren plaats. Een bestemming weghalen of een andere omstandigheid creëren moet voor alle partijen een oplossing inhouden en er moet dan gezorgd worden voor een goede vervolgbestemming.

Familie G. de Groot (zienswijze 15)

De heer De Groot staat voor zijn toekomst van zijn mooie en rendabele familiebedrijf dat graag verder wil gaan. Dat gaat niet in de Krimpenerwaard, omdat niet de gewenste hoeveelheid grond is te verkrijgen. De toekomst ligt dus elders. De onderhandelingen hebben te lang geduurd, 14 jaar. Er zijn fouten door provincie en gemeente gemaakt, afspraken zijn niet nagekomen, onvolledige biedingen zijn gedaan en een vervangend bedrijf is niet gegund, in 2015 in Molenaarsgraaf. Daartegen hebben provincie en gemeente nee gezegd, waarvan de reden hem nog steeds onduidelijk is.

Nu is er geen vervangend bedrijf te vinden. Met een bedrijfsverplaatsing, een volledige schadeloosstelling betekent het echter dat er geen ander bedrijf is, die er niet zijn. Voor het bepalen van een schadeloosstelling moet een vervangende locatie beschikbaar zijn.

Hij vertrouwt erop dat de gemeente nu eindelijk eens door gaat pakken, het bestemmingsplan doorvoert en de bedrijfsverplaatsingen correct doorvoert, zodat zijn toekomst ergens anders voort te zetten is.

De heer De Goede vraagt om welke reden de verplaatsing van het bedrijf naar Molenaarsgraaf niet doorging.

De heer De Groot is dat nooit echt duidelijk geworden, maar men wilde dat niet. Volgens hem ging het allemaal over de provincie.

De heer Dekker informeert naar de grootte van het bedrijf van de familie De Groot.

De heer De Groot noemt 130 koeien, bijpassend jongvee en heeft 70/80 ha nodig. Nu is de bedrijfsgrootte 130 ha.

De heer Wassink interpreteert dat De Groot met de huidige opbrengst geen bedrijf elders kan starten.

De heer De Groot ziet op Funda geen enkel bedrijf van 80 ha te koop.

De heer J. Berkouwer (zienswijze 22)

Niet verschenen.

De heer G. Boer (zienswijze 58)

De heer Boer spreekt in over een perceel bij Gouderak aan de IJsseldijk.

Onteigenen is volgens hem een dwangmaatregel. Generaties lang is geboerd op zeer vruchtbare grond in een prachtig veenweidegebied met prachtige weidevogels en planten. Er wordt onteigend voor natuur, terwijl er al heel mooie natuurwaarden staan, die men echter wel moet willen zien. De Krimpenerwaard is een heel erg uniek veenweidegebied.

Afplaggen is volgens hem een onomkeerbaar proces en respectloos. Hij vraagt om het onderzoek naar verschralen aan de Kattendijk/Veerstalblok af te wachten eer er verder wordt afgeplagd. Afplaggen versnelt ook de bodemdaling. Met verschralen is er altijd nog een weg terug. Wie weet is de Krimpenerwaard zoals die was nog nodig voor voedselvoorziening en voedselveiligheid. Afplaggen is ook respectloos ten opzichte van de zeer hardwerkende voorouders die het gebied ontgonnen en opgebouwd hebben.

Hij blijft hij erbij dat oranjegele gebieden de bestemming landbouw met natuur moeten blijven.

De overheid onderschat de gezondheidsrisico's van met name de Aziatische bosmug en Aziatische tijgermug, twee soorten die nu al in enorme populaties voorkomen in natte natuur in Nederland. Het RIVM publiceerde dit jaar een rapport met mogelijk 11 verschillende ziektes die de Aziatische bosmug zouden kunnen overbrengen. Het Europees Centrum van Ziektepreventie en Bestrijding bevestigt dat de tijgermug zich de afgelopen zomer in Nederland heeft bevestigd. In Europa zijn dit jaar al 2.000 gevallen van het Versnelvirus gemeld, een tropische infectieziekte die voorheen niet in Europa voorkwam. 171 mensen in Europa zijn er aan overleden, de dichtstbijzijnde melding was in Duitsland.

Het cultuurhistorische gebruik wordt nu niet behouden. De boezem aan de Middelblok is dwars doorgraven. De zuivere cultuurhistorische waarden worden hierdoor aangetast.

Wat hem betreft moeten chemische bestrijdingsmiddelen ook mogelijk zijn na 2024. Als men wacht op uitbraaksituaties heeft men namelijk veel meer bestrijdingsmiddelen nodig.

Met de uitwerking van de natuurontwikkeling blijven de cultuurhistorische waarden niet behouden en hij verwijst daarvoor naar de boezem in de Middelblok in Gouderak. Die boezem wordt met een grote kraan dwars door midden gegraven.

Hij wil laten inzetten op verschrallen in plaats van plaggen, ook om de cultuurhistorische waarden te behouden en de onderhoudskosten te beperken. Het slootonderhoud aan de afgeplagde kant kan niet meer machinaal plaatsvinden. Ook het overige onderhoud, bijvoorbeeld snoeien, laat te wensen over. Boompjes die niet goed kunnen wortelen en bij harde wind in de sloot terecht komen, blijven liggen. Hij vraagt om een heroverweging van het omzetten van landbouwgrond naar natuurgrond. De enorme kosten voor de verwerving ervan en de blijvende onderhoudskosten komen op de Nederlandse belastingbetaler neer en daarin dient dan ook voldoende inzicht in te zijn. De versterking en herstel van de biodiversiteit kan naar zijn mening met veel minder kosten en maatregelen gerealiseerd worden. Gesteld is dat oevers vaak soortenarm zijn. Dit is echter onjuist. Agrarische grond in beheersgebieden kan niet in aanmerking komen voor agrarische natuurbeheerpakketten en zijn juist vaak soortenrijk. Het is een gegeven dat er variaties zijn in de hoogteligging van de percelen, waardoor er drogere en nattere percelen zijn. In geval van paalfluctuatie moet bij de hoogste paal de laagste oevervegetatie droog blijven, anders wordt afbreuk gedaan aan het cultuurhistorisch gebied. Is men de oevervegetatie kwijt, dan ontstaan sloten vol met bagger. Bij een te hoog waterpeil gaat het bodemleven dood en zijn de weidevogels gevogels.

De heer Wassink vraagt wanneer het onderzoeksresultaat er is en hoe belangrijk dat is voor het bestemmingsplan om dat af te wachten.

De heer Boer weet niet wanneer het onderzoek zal zijn afgerond. Hij vindt afplaggen zo'n rigoureuze maatregel dat hij vraagt om dat in heroverweging te nemen.

De heer Van der Graaf hoort de heer Boer een waarschuwend signaal afgeven en vraagt of hij daarover met de provincie heeft gediscussieerd.

De heer Boer antwoordt daarover zelf persoonlijk geen discussie te hebben gehad.

De heer Dekker vraagt of meer bestrijdingsmiddelen bedoeld worden dan nu zijn toegestaan in een natuurgebied.

De heer Boer weet dat tot 2024 de mogelijkheid er is om chemische bestrijdingsmiddelen toe te passen in een natuurgebied en daarna alleen in uitbraaksituaties. Als men daarin terecht komt heeft men veel meer bestrijdingsmiddelen nodig.

De heer De Goede vraagt of de heer Boer denkt dat de te nemen maatregelen zoals afplaggen zijn terug te draaien.

De heer Boer vindt met name de maatregel afplaggen onomkeerbaar. Daarbij verdwijnen sowieso de cultuurhistorische waarden en men kan er niet zomaar meer landbouw plegen. Bij verschalen heeft men wel de kans om terug te gaan naar hoe de situatie in de Krimpenerwaard nu is.

De heer B. Crouwers (zienswijze 42)

De heer Crouwers merkt op dat The Cranberry Company op 22 mei jl. planologische ruimte heeft gevraagd voor een bergruimte van maximaal 50 m² voor machines en gereedschappen ten behoeve van de cranberryteelt en natuurbeheer. Het college reageerde daarop met de opmerking dat bebouwing in natuurgebieden volstrekt is uitgesloten, maar voor cranberryteelt 25 m² is toegestaan. Hij vroeg echter 50 m². In zijn zienswijze heeft hij aangegeven dat 25 m² te weinig is. Hij heeft verwezen naar het bestemmingsplan Berkenwoudse Driehoek waar voor veldschuren buiten het bouwvlak van agrarisch bestemd terrein het maximum 50 m² is.

De reactie van het college is nu dat het bij dit perceel niet om een zuiver agrarische bestemming maar om natuur gaat waarbij 25 m² het maximum is. Dat vindt hij jammer, omdat men daarmee eigenlijk drie jaar teruggaat. De percelen samen hebben de bestemming natuur, maar met de nadere aanduiding 'speciaal agrarisch'. Het is dus geen natuur in de klassieke landbouw in exclusieve zin. Het is ook geen landbouw in de natuuronverschillige zin.

In de toelichting op het bestemmingsplan op pagina 20, paragraaf 2.6, wordt het genoemd onder het kopje landbouw 'een voorbeeld van een innovatieve manier om natuurontwikkelingen en agrarische bedrijfsvoering te combineren... Het gaat om bedrijfsmatige teelt onder natuurlijk bedrijfseconomische

omstandigheden.'

De Stuurgroep Veenweiden heeft in 2016 groen licht gegeven voor deze onderneming op deze plek in Middelblok, midden in het natte, blauwe gebied, precies omdat het een veelbelovend experiment is van natuurinclusieve landbouw op veen met een hoog waterpeil. Het Nationaal Groenfonds, een medefinancier van de onderneming, noemt het landbouw waar de natuur beter van wordt. Tegen die achtergrond vindt hij het helemaal niet zo ver gezocht om zijn verzoek voor ruimte voor een schuurtje te toetsen aan de bouwregels voor agrarisch bestemd gebied. Het is niet terecht om star vast te houden aan regels en beperkingen zoals die gelden voor natuur in de klassieke landbouwexclusieve zin, waar alleen maar vogelnestjes en -kastjes welkom zijn.

Zijn verzoek is heel bescheiden. Hij vraagt geen bouwvlak, geen paardenpak, maar om planologische ruimte voor een schuur van maximaal 50 m² op een terrein van ruim 180.000 m². Aan de Schaapjeszijde, midden in het natuurgebied De Nesse en Kattendijksblok, heeft natuurbeheerder ZHL drie werkschuren van in totaal circa 1.700 m² met een nokhoogte van 8 tot 10 meter. Dat is planologisch correct, want de bestemming van alleen dat kavel met werkschuren is agrarisch bestemd gebleven en in 2015 is de natuur daar omheen bestemd. Dat zij zo. Hij vraagt niet om dat weer te doen.

Naar zijn idee is de toekomst van de Krimpenerwaard erbij gebaat dat landbouw en natuur niet langer haaks op elkaar staan en dat zij ook planologisch dichtbij elkaar niet langer in verschillende werelden worden ondergebracht. Zijn natuurinclusieve onderneming is erbij gebaat dat hij de ruimte krijgt om een schuur van 50 m² weg te zetten. Als hij die ruimte niet krijgt zadelt men hem op met een hoop gedoe en extra kosten.

Met de cranberryteelt gaat het best goed, dat vraagt nog steeds veel inspanningen en geduld. Een exemplaar van een rapport over natuurbeheer overhandigt hij aan de hoorcommissie.

De heer Schoof vraagt of het uitgesloten is dat 50 m² een opmaat is tot iets anders.

De heer Crouwers acht dat volstrekt uitgesloten. Er is geen energie, afvoer en waterleiding. De schuur kan alleen een hok zijn ter opberging van spullen.

Mevrouw Smit vraagt wanneer de eerste echte oogst wordt verwacht, zodat machinerieën en schuur echt worden gebruikt.

De heer Crouwers verwacht volgend jaar een eerste bescheiden oogst van circa 1.000 kilo. Een oogstmachine heeft hij al aangeschaft.

De heer Oudshoorn informeert naar gevolgen als de heer Crouwers die 50 m² niet krijgt.

De heer Crouwers laat nu al het maaiwerk doen door een loonbedrijf met kleine machines dat daarmee een week bezig is. Dat gebeurt drie of vier keer per zomer wat 3.000 of 4.000 euro per keer kost. Voor het totale bedrag kan men een machine zelf aanschaffen. Huren wordt een kostbare zaak, wat moet als de machines daar niet neer te zetten zijn.

De heer W. Kramer en mevrouw A.W. van der Laan (zienswijze 48)

Mevrouw Van der Laan spreekt in over een perceel op de hoek van de Gouderakse Diepweg achter een kattenpension. Zij is het er niet mee eens om aldaar natuurgebied te realiseren. Het land is in drieën verdeeld en de achterste twee stukken wil zij ter beschikking stellen als daar andere percelen voor worden terugverkregen. Het gaat om percelen van de heer G. Hogendoorn aan Veerstablok 7. Achter zijn huis is er een koeienstal en diverse stukken grasland tot aan de Tiendweg, die zij graag in gebruik wil nemen voor beweiding van paarden en schapen. Zij kan niet buiten dat land, maar wil wel meedoen aan flora- en faunarijk grasland waarop beweiding is toegestaan.

Het eerste stuk weiland achter de poezenopvang wil zij graag behouden. Poezen hebben namelijk ruimte nodig om uit te lopen. De dieren hebben veel vrijheid en gestreste katten komen daardoor volledig tot rust. Er zouden weidevogels komen op het stuk waar poezen komen en dat is volgens haar niet waar. Uit een onderzoek van een ornitholoog blijkt dat er geen weidevogels verblijven. Reigers, kraaien en eksters komen wel voor, maar geen weidevogels.

Wethouder Vente kwam met het idee om het weideperceel achter de poezenopvang ernaast te realiseren, zodat er een vierkant blok ontstaat. Daar wil zij aan meewerken.

Het perceel van de heer Hogendoorn, 100 meter verderop, is uit de natuur gehouden en daarvan is een wit vlak gemaakt. Als dat bij hem kan lijkt het haar dat het ook bij haar kan.

Zij wil wel ander land voor haar paarden en bedrijfsvoering. De heer Hogendoorn wil uitgekocht worden. Zij wil dus meewerken aan het plan, maar er moet wel een mogelijkheid zijn om verder te kunnen met katten en paarden.

Mevrouw Van Rooy weet dat een ornitholoog dit jaar in opdracht van de provincie Zuid-Holland onderzoek naar weidevogels in de Krimpenerwaard heeft gedaan en heeft bevestigd dat er op het gebied van mevrouw Van der Laan geen weidevogels voorkomen.

Er staan maar weinig paarden op het perceel bij het kattenpension en zij vraagt of de ornitholoog heeft meegedeeld dat uit onderzoek blijkt dat in gebieden in de Krimpenerwaard waar paarden worden gehouden, de hoogste concentraties weidevogels zijn geconstateerd.

Mevrouw Van der Laan heeft dat ook vernomen.

De heer Schoof vraagt of de percelen waar nu geen weidevogels bivakkeren juist in het leven worden geroepen om weidevogels terug te krijgen.

Mevrouw Van der Laan is het daarmee niet eens en stelt dat het gebied vol kraaien en reigers zit. Direct achter de stallen bij de paarden zitten juist wel weidevogels.

De heer Wassink vraagt hoeveel mevrouw Van der Laan bereid is voor het perceel van de heer Hogendoorn op tafel te leggen.

Mevrouw Van der Laan heeft daarvoor geen geld, maar wil wel grond ruilen.

De heer J.N.M. Walraven (zienswijze 1)

De heer Walraven spreekt in over een locatie aan de Provincialeweg in Haastrecht. Hij verwacht een juist besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan Natuurgebieden Veenweiden Krimpenerwaard. Zijn bezwaar/zienswijze komt door de onduidelijkheid over het niet verwerken van gemaakte afspraken in het voorstel voor het bestemmingsplan. Deze afspraken zijn met het Zuid-Hollands Landschap gemaakt. Na de vaststelling van het bestemmingsplan zouden diverse afspraken worden verwerkt om tijd te besparen. De gesprekken met het ZHL werden in een duidelijke en vertrouwelijke sfeer gevoerd. Het vertrouwen heeft hij nog steeds en het zal wel goed komen, maar voor hem en zijn vrouw gaat het te traag. Hij heeft maar één leven, en gemeenteambtenaren en gemeentebestuurders worden vervangen of overgeplaatst. Hij is gelukkig met het Veenweidegebied dat natuurgebied wordt en behouden blijft.

De heer Wassink vraagt of het besprokene met het ZHL bekend is bij de gemeente.

De heer Walraven beantwoordt die vraag bevestigend en vraagt om snelheid. Meenemen is schijnbaar niet realiseerbaar omdat dat vertraging oplevert. Sloten zijn niet ingetekend in het perceel, maar zijn wel overeengekomen.

De heer Oudshoorn vraagt of het niet mogelijk is om nu al die bestemmingsplanwijziging aan te vragen. De heer Walraven had liever gehad dat die wijziging nu in het bestemmingsplan was ingetekend. Hij moet vertrouwen hebben dat het naderhand gaat plaatsvinden.

De heer Dekker vraagt of gemaakte afspraken zwart of wit zijn vastgelegd en een wijziging zijn op het nieuwe bestemmingsplan.

De heer Walraven verwacht dat het ZHL vrij vlot ermee gaat beginnen en heeft dat vertrouwen. Zijn gevoelens is dat het goed komt. De onbereikbaarheid van het ZHL zal waarschijnlijk te maken hebben met het er nu doorheen jassen van het bestemmingsplan. Het toegezegde is op papier vastgelegd middels besprekingsverslagen, ook als toezeggingen.

De heer S.C. Hooghart en mevrouw T.A.J. Hooghart (zienswijze 47)

Mevrouw Hooghart spreekt in over de Kadijk-West in Bergambacht en de Opperduin in Lekkerkerk. Zij heeft met haar broer 38 ha land in Den Hoek en Kadijk West. Hiervan valt 23 ha binnen de natuurbegrenzing: 14,5 hectare in de polder Den Hoek en 8,5 ha in Kadijk West. Zij weiden tijdens het weideseizoen jongvee voor andere agrariërs die over onvoldoende ruimte beschikken om hun jongvee buiten te laten. Daartussen loopt een enkel paard van de familie zelf.

Gezien de bezetting van twee pinken per hectare is het bedrijf zeer extensief te noemen. De provincie gaat voor natuur uit van 2 tot 2,5 grootvee-eenheid per hectare, wat neerkomt op 4 tot 5 pinken per hectare. Buiten de mest die de dieren tijdens hun verblijf produceren wordt er niet bemest, er worden geen chemische bestrijdingsmiddelen gebruikt en er wordt niet gejaagd. Ongeveer 3 ha wordt jaarlijks na half juli gemaaid voor hooi voor haar paarden. Er is dus al sprake van een ideale situatie voor de natuur, wat blijkt uit de hoeveelheid weidevogels en andere dieren die op de percelen te vinden zijn. Er is dus geen reden om de percelen te bestemmen tot natuur. Als dat wel gebeurt heeft dat voor haar en de

boeren die vee bij haar weiden verstreckende gevolgen. De percelen tellen dan niet meer volledig mee voor de mestboekhouding, wat zeer ongunstig is voor boeren die vee bij haar weiden. Zij zijn dan beter af als ze het jongvee binnenhouden of het afstoten. Dit kan niet de bedoeling zijn, jongvee hoort in de wei.

Als het bestemmingsplan wordt goedgekeurd staat zij met de rug tegen de muur in de verdere onderhandelingen met de provincie Zuid-Holland. Vanaf oktober 2016 is met onteigening gedreigd en dat loopt als een rode draad door de gesprekken heen. Op 14 september 2018 heeft zij beheer- en gebruiksbepalingen ontvangen. Er zijn echter nog steeds veel onduidelijkheden, onder andere over het collectief waarvan je voor 31 december lid zou moeten worden en eventuele sancties bij overtredingen. De provincie heeft nog steeds geen duidelijk beleid, maar wil haar wel dwingen keuzen te maken op grond van vage regels. De provincie doet geen enkele moeite om mee te denken en dreigt slechts met onteigening. Zij is van mening dat de provincie haar percelen op grond van oneigenlijke regels van haar wil afnemen. Door instemming met het bestemmingsplan geeft de gemeente alle instrumenten in handen. Zij verzoekt de raad daarom met klem het bestemmingsplan niet goed te keuren. Natuur gerealiseerd op vrijwillige basis heeft volgens haar meer kans van slagen.

Op meerdere locaties in Den Hoek en Kadijk West heeft zij het ZHL als buur. Door haar beleid t.a.v. onkruidbestrijding en met name van distels zitten haar percelen en de polder Den Hoek en een deel van Kadijk West onder de distels. Zij verzoekt de gemeente dringend in overleg te treden met het ZHL en volgend jaar handhavend op te treden om verdere verspreiding te voorkomen.

De heer Van der Graaf schrikt een beetje van de opmerking dat de onderhandelingen met de provincie zo slecht verlopen en vraagt om een toelichting daarop.

Mevrouw Hooghart bevestigt dat die onderhandelingen heel slecht verlopen. Soms hoort zij drie, vier maanden helemaal niks en moet zij zelf vragen of er nog iets te doen is. Anderhalf jaar terug heeft zij gevraagd om standweide vanwege de heel lage bezetting. Zij heeft gevraagd om het hele seizoen door te mogen weiden, dat kon absoluut niet. De A4'tjes van 14 september vermelden standweiden, wat zij dan niet begrijpt. Ze laten je gewoon lullen en denken 'zoek het maar uit'.

De heer Van der Graaf vraagt of de onderhandelingen positief aflopen.

Mevrouw Hooghart vindt het grootste probleem dat bij natuurbestemming de mest slechts voor 70 kilo in plaats van 250 kilo mee mag tellen in de mestboekhouding. Dan hebben boeren straks te veel koeien, met als gevolg het besluit het jongvee weg te doen.

Mevrouw Van Rooy heeft rechtsongelijkheid op de Kadijk gelezen met betrekking tot volkstuinen en vraagt daarop een toelichting.

Mevrouw Hooghart licht toe dat het voor weidevogels rustig moet zijn, maar volkstuinen mogen er blijven en daar gaat heel veel verkeer naartoe. Dat bevreemdt haar.

Mevrouw van Rooy heeft in de stukken gezien dat verkoop van de gronden tegen een reëel bedrag een optie is onder voorwaarde dat de familie Hooghart die dan wel kan terugpachten. De provincie zou daartegen nee hebben gezegd omdat de familie niet mag terugpachten.

Mevrouw Hooghart heeft inderdaad verzocht om gronden te verkopen om over enkele jaren met 23 ha te zitten als de familie niet kan voldoen aan de natuurregels. Dat mag niet, omdat de gronden dan in beheer komen bij het collectief dat bepaalt welke gronden door wie worden gebruikt.

Mevrouw Van Rooy ziet in de zienswijze van de gemeente staan dat belangen die gediend zijn met natuurontwikkeling (bevordering biodiversiteit) in het kader van het Natuur Netwerk Nederland, in combinatie met de realisatie van een robuust watersysteem en het tegengaan van bodemdaling zwaarder zouden wegen dan het belang van de familie Hooghart tot behoud van gronden ten behoeve van het gebruik. De familie gaf net aan bijna geen bestrijdingsmiddelen te gebruiken, het land extensief te gebruiken en niet te laten jagen. Zij vraagt wat mevrouw Hooghart daarvan vindt.

Mevrouw Hooghart vindt dat heel droevig, omdat zij weggestuurd wordt omdat zij het niet goed zou doen, terwijl zij probeert zaken zo natuurvriendelijk mogelijk te doen.

De heer Dekker vraagt of de familie Hooghart voldoende juridische ondersteuning heeft en in voldoende mate wordt geadviseerd. Die kosten zijn dan voor rekening van de natuurontwikkeling.

Mevrouw Hooghart vindt de voorlichting vrij slecht. Er is heel veel moeite gedaan om dingen naar voren te brengen bij de provincie. Dat mensen een adviseur mogen gebruiken is in het begin niet duidelijk uitgelegd.

De heer Wassink begrijpt dat de familie met het kopen van gronden door de provincie kan leven onder de

voorwaarde van het verkrijgen van een eeuwigdurend pachtrecht.

Mevrouw Hooghart wil slechts gronden terugpachten en dat hoeft niet eeuwigdurend te zijn. Wel wil zij haar huidige eigen gronden kunnen terugpachten.

De heer Wassink neemt aan dat de familie met het ZHL in gesprek is over distelvorming.

Mevrouw Hooghart wijst erop dat met het ZHL geen gesprek mogelijk is. Als men het ZHL herhaaldelijk belt krijgt men de mededeling dat men ze stalkt en dan gaat het ZHL naar de politie.

Familie H. Oudenes (zienswijze 34)

Mevrouw Oudenes spreekt in over een locatie aan de Provincialeweg Gouda-Stolwijk en een deel naar achteren. Het perceel is eigendom van haar ouders. Namens de familie geeft zij een persoonlijke reactie op de gegeven zienswijze en de reactie daarop. Het gaat met name om de strakke begrenzing van de boerderij. Op 6 november is haar gevraagd om een extra lang gebied buiten het natuurgebied in eigendom te verkrijgen rondom de boerderij. Het gaat om een blok (agrarisch met waarde) om extra agrarische doelmatigheid van het bedrijf te kunnen borgen. Zij deed een tegensuggestie om nog een stukje erbij te krijgen, zodat er een natuurlijke uitloop is vanuit de schuur. In een schrijven van 30 november jl. is het oorspronkelijke programmavoorstel van 6 december opgevoerd, zonder dat de familie haar verweer daarin terugzag. De familie voelt zich geblokkeerd in welwillendheid. Eind april heeft de familie gesproken met wethouder Neven, waarop geen reactie kwam. Pas op aandringen van wethouder Vente kreeg zij een week voor de deadline antwoord op de gestelde vragen. Een toezegging voor een ecofoon heeft zij nog niet gezien.

Zij vindt het stukje met 'AW' te krap omdat een vrije uitloop van koeien nodig is. Zij vraagt om een stukje daaronder door te trekken naar de burens, om logische grenzen te bereiken.

De heer Van der Graaf hoort dat deskundigen ruim de tijd nemen om na te denken terwijl bewonersbelanghebbenden zeer snel een beslissing moeten nemen.

Mevrouw Oudenes bevestigt dat. Hun kennis en kunde wordt niet op hun waarde geschat en komen niet tot hun recht.

De heer Van der Graaf vraagt of de familie het idee heeft dat de deskundigen de logica zoeken.

Mevrouw Oudenes wil argumenten laten meenemen en op een of andere manier gebeurt dat niet.

Mevrouw Hofman-Verwoert vraagt of de familie is gewezen op het verkrijgen van een adviseur die betaald wordt door de provincie en de gemeente.

Mevrouw Oudenes heeft die adviseur ook. Zij wil iets samen doen, wat niet kan door iets op te leggen of vanuit niet beargumenteren, wat kwaad bloed zet.

De heer W. Boer (zienswijze 37)

De heer Boer spreekt in over de Nesse (Berkenwoudse Driehoek en Oudeland) en is van mening dat de huidige situatie al een natuurgebied is, vanwege al broedende en fouragerende vogels en rijke natuur in de slootkanten. Agrarisch natuurbeheer van bedrijven gebeurt goed en is na te vragen bij het Agrarisch Collectief.

Tegengaan van bodemdaling kan men volgens hem bereiken door goede grasvelden en zoden en door met een flexibel peil te werken. Dat is van de zomer in de polder al uitgeprobeerd en hij verwacht daarvan goede resultaten. In de droge periode kan het waterpeil wat hoger staan en in de natte periode wat lager. Oorzaken van bodemdaling zijn veenoxidatie, zetting en wegzijgen. Wegzijgen komt hij in de stukken niet tegen, en dat is een tekortkoming. Men moet de oorzaken wel goed benoemen voor het kunnen nemen van de goede maatregelen. Bevorderen van bodemdaling kan door afplaggen, de grootste oorzaak van bodemdaling.

Hij heeft gesprekken gevoerd over zelfrealisatie die op niets zijn uitgelopen omdat niet is gebleken dat men elkaar kan vertrouwen. Hij staat echter nog steeds open voor zelfrealisatie op grond van heldere woorden en duidelijke gesprekken die gestand houden.

De natuurwaarde van de percelen in vergelijking met nabij gelegen percelen is zeker zo goed als ernaast wat niet wordt onderschreven. Hij is van mening dat agrarisch gebruik en natuur heel goed kunnen samengaan, zelfs in verschillende vormen.

Als men minimale middelen van gewasbescherming wil gebruiken moet men als een bok op de haverkist zitten, zodat men de zaak in de gaten kan houden.

De Distelverordening moet toegepast worden en hij leest dat men daarmee in de toekomst heel makkelijk omgaat, wat een groot probleem zal veroorzaken. Het is nu een grote bende in de Nessepolder en hij hoopt dat het in de toekomst anders gaat. Zoals het nu gaat is het een vernietiging van de

Krimpenerwaard.

De heer De Goede vraagt of de heer Boer echt vindt dat de Krimpenerwaard wordt vernietigd.

De heer Boer vindt dat zeker omdat diverse waarden (zoals cultuurhistorie) om zeep worden geholpen. In de Nessesolder, is weinig meer terug te vinden van het historische. Vroeger was er een behoud van het ontginningspatroon. Afplaggen en schuine taluds geven een heel ander beeld. Zuring en akkerdistels geven geen beeld meer van vroeger.

De heer De Goede vraagt of de heer Boer het eens is met ingrijpen in de Krimpenerwaard.

De heer Boer spreekt het afplaggen fel tegen, omdat dat bodemdaling veroorzaakt.

De heer Visser vraagt of de heer Boer gebruik maakt van een adviseur of externe expertise.

De heer Boer doet dat niet en dat zou ook niet nodig moeten zijn als mensen met elkaar omgaan zoals het hoort.

De heer Visser stelt dat extern advies bij een verschil van inzicht over technieken kan helpen.

De heer Boer staat voor verschillende manieren van bodembeheer open, zoals een flexibel peil, onderwaterdrainage en klei op veen aanbrengen. Hij echter niet voor afplaggen, wat staat voor het bevorderen van bodemdaling.

De heer Dekker vraagt of de heer Boer minimaal bestrijdingsmiddelen wil blijven gebruiken.

De heer Boer wil dat doen tegen akkerdistels, brandnetels en waterzuring. Doet men dat niet, dan gaat het uit de hand lopen en moet men heel veel gebruiken. Je moet epidemieën voor zijn.

De heer Dekker vraagt of de bende in de Nessesolder te maken heeft omdat er geen sprake is van zelfrealisatie omdat natuurbeheerorganisaties aan de slag zijn gegaan.

De heer Boer vindt de oorzaak daar de natheid en het niet bestrijden van onkruid. Ganzen voelen zich daar enorm thuis. Weidevogels vragen om bemesting en genoeg drooglegging. Wat het peil in de Nessesolder is weet hij niet, maar dat is te hoog. Alterra zegt ook dat de drooglegging in de Krimpenerwaard voor de weidevogels goed is behalve bij een deel van Schoonhoven, waar het te veel is.

De heer W. Boer en P. de Jong, namens DWLK (zienswijze 51)

De heer Boer komt op pagina 1 een zin tegen over het verwijderen van de voedselrijke bovenlaag bij vochtig hooiland en nat schraalland. Dit op advies van het deskundige adviesteam. Alleen op dat advies afgaan vindt hij te kort door de bocht.

Dat advies vermeldt ook dat in de uitgestrekte veenweidegebieden het waterpeil op grote schaal sterk is verlaagd. Zo'n zin is volgens hem niet waar. In de Krimpenerwaard heeft alleen peilaanpassing plaatsgevonden en geen peilverlaging van betekenis.

Dat advies vermeldt tevens dat de hoge bemestingsgraad deze nutriënten versterkt. Landelijk heeft men te maken met mestwetgeving en te veel mest leidt tot een fikse boete.

Dat advies vermeldt daarnaast dat verschrallen van maaien en afvoeren vele tientallen tot honderden jaren kost. Dat citaat vindt hij misplaatst. Zelf heeft hij een verschrallingsproef gedaan waarvan een ecooloog een verslag heeft gemaakt. Dat geeft aan wat door maaien en afvoeren te bereiken is zonder afplaggen.

Besloten is tot een proef zonder afplaggen met maaien over 5 ha in verband met het aanplanten van lisdodde. Dat vindt hij een heel goede zaak, maar bij een proef moet men wachten op de uitkomst.

Daarna kan men besluiten hoe het verder moet gaan. Afplaggen na de proef staat hij niet voor.

De gebieden moeten de bestemming landbouw met natuurwaarden krijgen om zelfrealisatie mogelijk te maken. Zelfrealisatie juicht hij toe, maar dan moet het ook wel mogelijk zijn. In geeloranje gebieden zouden landbouw met natuurwaarden passen.

35 centimeter drooglegging is volgens hem te krap, omdat daar koeien slechts enkele maanden buiten kunnen lopen.

Er gaat veel unieks van de Krimpenerwaard verloren, als men doorgaat zoals in de Nessesolder. Wil men aan de natuur tegemoetkomen, dan moet men bij het ACK te rade gaan.

De heer Dekker vraagt wat wel een goed peilbesluit is volgens de DWLK in plaats van het niveau van 35 centimeter dat twee weken terug is vastgesteld.

De heer Boer wil het gebied opsplitsen in blauwe, gele en oranjegebieden. In de oranje gebieden blijft het niveau ongewijzigd. Wil men in gele gebieden zelfrealisatie, de huiskavels, dan moet men aan een drooglegging van 50 cm komen, ook in verband met de kwaliteit van het gras zonder gebruik van kunstmest. Juist drooglegging is belangrijk en daardoor wordt niet gelijk de weidevogeldoelstelling

onderuit gehaald. Dat bewijst de situatie bij boer Van der Laan in Krimpen.

Blauwe gebieden zijn botanisch en het waterpeil moet daar een zodanige hoogte hebben dat oevers niet onder water komen te staan, zodat ze niet verzuipen en de natuurwaarden niet verloren gaan.

Mevrouw Hofman-Verwoert vraagt naar het peil van oranje gebieden.

De heer Boer zegt dat dat een aparte categorie is geworden. Dat behoudt de huidige drooglegging en daar vindt een toekomstige peilaanpassing plaats.

De heer C. Hogendoorn (zienswijze 10)

De heer Hogendoorn heeft een melkveehouderij in Gouderak aan het Veerstalblok bij de Beijerscheweg. Hij heeft op 30 november antwoord gekregen op de ingediende zienswijze. De meeste antwoorden vond hij bevredigend, behalve die op vraag 31. Op die vraag wil hij verder ingaan. Hij heeft daarbij aangegeven grote twijfels te hebben dat de gemeente zijn gronden en eventuele opstallen wil kopen. De afgelopen dertig jaar zijn daarover talloze onderhandelingen gevoerd. In die periode zijn plannen vele malen gewijzigd en op slot gezet. Er is in die periode enorm veel tijd en geld geïnvesteerd in verhuisplannen en dergelijke.

Sinds 2015 heeft hij enkele gesprekken met leden van de stuurgroep gevoerd en wensen kenbaar gemaakt om te stoppen en zijn bedrijf te verkopen. Dat heeft geresulteerd in de afspraak eind vorig jaar over het krijgen van een bieding van zijn bedrijf in mei 2018. In mei 2018 is echter geen bieding ontvangen. Op 9 juni heeft hij daarom een mail gestuurd met de vraag waar de bieding bleef. Op 15 juni is hem te kennen gegeven dat de stuurgroep geen interesse meer had in zijn gronden, waar zijn twijfels vandaan komen of de gemeente daadwerkelijk zijn gronden wil kopen.

Op 1 augustus jl. kreeg hij tot zijn grote verbazing een bieding op zijn gronden. Het gaat om een bieding op een deel van zijn gronden. Tiendwegen en houtsingels blijven daarbij zijn eigendom, terwijl deze kadastraal bij de percelen horen. Na verkoop van het overige kan hij niet meer bij de houtsingels komen en blijft hij tot in lengte van jaren eigenaars- en waterschapsbelasting betalen. In de bieding is aangegeven dat de provincie namens de gemeente zorgt voor grondaankoop. Dat vindt hij een vreemde gang van zaken, omdat de gemeente de bestemmingswijziging en eventueel later de onteigening regelt. Daarom heeft hij wethouder Vente gevraagd om bij de eerste bespreking aanwezig te zijn als voorzitter van de stuurgroep en als wethouder, zodat de gemeente op de hoogte was waar het zijns inziens in de bieding niet klopte. In eerste instantie wilde wethouder Vente niet aanschuiven, maar toch is hij na lang aandringen op de uitnodiging ingegaan. Samen met de heer Frederiks en wethouder De Wit is hij toen aangeschoven. Daar heeft hij aangegeven dat de stuurgroep in juni geen interesse meer had in zijn gronden en dat de gemeente hem liet zitten met houtsingels en tiendwegen. Toen de heer Frederiks een toelichting gevraagd werd op de bieding weigerde die, omdat die daar zich niet op had voorbereid, terwijl hij tien dagen eerder had gevraagd om wel een toelichting te geven op de bieding. De heer Vente gaf aan dat de gemeente en de stuurgroep zich absoluut niet met de aankoop willen bemoeien, wat hij een zeer vreemde gang van zaken vindt, omdat burgemeester Cazemier de bieding namens de gemeente heeft ondertekend en de gemeente hem eventueel gaat onteigenen. Op zijn minst had hij verwacht dat een vertegenwoordiger van de gemeente de gang van zaken zou volgen en zou beoordelen of gemeentelijke inwoners correct behandeld worden.

Op 25 oktober heeft de heer Frederiks alsnog een toelichting op de bieding van de gemeente gegeven. Daarbij is hij onder zeer zware druk gezet. De heer Frederiks heeft aangegeven dat er in november 2018 een tweede bieding zou komen, waarbij de houtsingels en tiendwegen mee worden gekocht, maar tegen een zeer gering bedrag. Inmiddels heeft hij tot vandaag, 13 december, geen nieuwe bieding gehad.

Mocht hij niet ingaan op de nieuwe bieding, dan gaat de gemeente over tot onteigening en worden de tiendwegen en houtsingels niet meer meegenomen en blijven die tot in lengte van dagen zijn eigendom. Hij vraagt zich af hoe de commissie tot het antwoord op vraag 31 komt, terwijl de gemeente en commissieleden helemaal niet bij onderhandelingen aanwezig zijn. Door de gemeente voelt hij zich zeer aan zijn lot overgelaten. Het bedrijf is zijn pensioenvoorziening en hij heeft het gevoel dat hij met een financiële strop om zijn nek van zijn grond worden gejaagd. Hij stelt de commissie voor erop toe te zien dat de grondeigenaren correct worden behandeld en eerst wordt geprobeerd gronden op een correcte manier te verwerven en pas daarna over te gaan tot bestemmingsplanwijziging en inrichting. Als in de krant een artikel verschijnt dat de aankoop van de provincie een grote chaos is en dat de adviseurs van de grondeigenaar overwegen om naar de nationale ombudsman te gaan, dan is er volgens hem wel wat aan de hand.

De heer Vente gaf aan zich niet te kunnen vinden in het artikel en dat er hoogstens één dossier is dat problemen geeft. Hij vraagt hoe die tot die reactie komt als hij pertinent weigert om bij onderhandelingen

aanwezig te zijn. Als de gemeente toch overgaat tot vaststelling van het bestemmingsplan, dan zal hij daartegen zeker in beroep gaan en de situatie van de afgelopen dertig jaar aan de rechter voorleggen.

De heer Verburg vraagt de reactie op het krantenartikel te herhalen.

De heer Hogendoorn herhaalt dat de heer Vente aangaf zich niet te kunnen vinden in het artikel en dat er hoogstens één dossier is dat problemen geeft. Hij vraagt hoe die tot die reactie komt als

De wethouder pertinent weigert om bij onderhandelingen aanwezig te zijn.

De heer Dekker kan zich voorstellen dat de stuurgroep op een ander moment antwoorden geeft op het betoog van de heer Hogendoorn.

Mevrouw Van Rooy verwijst naar inspreker Van der Laan die een deel van het land van de heer Hogendoorn wil hebben.

De heer Hogendoorn meent dat het land niet meer van hem is als hij dat verkoopt. Volgens hem kan mevrouw Van der Laan dat land niet kopen, omdat het als natuur bestemd is. Zij kan dat hoogstens in gebruik krijgen. Bij vaststelling van het bestemmingsplan wil hij in beroep daartegen gaan om bestemmingswijziging tegen te gaan totdat de grond in eigendom van de gemeente is.

De heer De Goede vraagt of de heer Hogendoorn sowieso tegen het plan van de stuurgroep is dat de grond natuur wordt.

De heer Hogendoorn is democraat en volgt de meerderheid. Zijn probleem is echter de omgang met de grondeigenaren en hij wil normaal behandeld worden.

De heer R. de Jong (zienswijze 50)

De heer De Jong spreekt in namens bewoners van het Beemdgras over een locatie ten zuiden van de kern Haastrecht over het Beemdgras. Op de inloopavond van 20 september heeft hij aangegeven dat een stuk grond van bewoners in het natuurgebied komt te vervallen. De sloot en het stukje grond is van de bewoners. Geadviseerd is een zienswijze in te dienen. De sloot zou onderdeel van het natuurgebied kunnen worden. Daarop heeft hij het antwoord gekregen dat de watergang niet geheel in eigendom van reclamant is. De watergang achter de huizen hoort echter bij de kavels van de bewoners. Hij wil een passend antwoord op de omgang met de kleine streep grond.

Mevrouw Van Zijl-Vuijk vraagt of het een optie is dat de grens aan de rand van de sloot komt te liggen.

De heer De Jong stelt dat er oplossingen te over zijn en heeft daarom zijn zienswijze ingediend. Dan hoeven bewoners niet meer op het land te komen aan de overkant van de sloot.

De heer Van der Graaf vraagt of de heer De Jong het niet eens is met de beantwoording op de zienswijze.

De heer De Jong wil de sloot verleggen richting natuurgebied en de huidige sloot grond laten worden. Het peilniveau verandert daardoor niet.

De heer J.L. Scheffer namens de heren T.M. de Jong en F. van Vliet (zienswijze 31)

De heer Van Vliet vraagt evenals bij anderen om uitdeuking omdat hij land nodig heeft voor zijn bedrijf. Die oplossing is niet meegenomen.

De heer De Jong sluit zich daarbij aan en huurt al 25 jaar land, dat hij ook kwijt raakt, omdat een natuurboer dat allemaal opslokt. Een ruil is door anderen mislukt. Hij komt met initiatieven, maar wordt steeds in een hoek gezet.

De heer Dekker begrijpt dat met grondvermindering het verdienmodel van bedrijven verloren gaat.

Mevrouw Van Rooy vraagt wat is bedoeld met anderen die wel zijn uitgedeukt.

De heer Van Vliet stelt dat particulieren wel zijn uitgedeukt en hij opeens te horen kreeg dat alles is geregeld.

De voorzitter begrijpt van wethouder Vente dat de raad bij amendement de grens kan verleggen.

De heer J. Ooms namens de erven Ooms (zienswijze 26)

De heer Ooms spreekt in over een locatie aan de Opperduit in Lekkerkerk (voormalige grens tussen Lekkerkerk en Bergambacht). Hij licht de zienswijze namens de erven van mevrouw Ooms-Roest toe, die

gaat over de bestemmingswijziging van twee stukken weiland die de familie Ooms als generaties lang in bezit heeft en op dit moment in gebruik zijn bij de heer W. Ooms, die daar is opgegroeid en al zijn hele leven veeouder is. Nu moet ook dit land worden ingeleverd voor de inrichting van het Natuur Netwerk Nederland. De gemeente Krimpenerwaard begon met de wijziging van het bestemmingsplan van de gebouwen, haalde de bestemming agrarisch eraf, ook al wist zij dat er een agrarisch bedrijf zat. Daarna kwam de gemeente met het voorstel om ook de bestemming van de weilanden te wijzigen in bestemmingplan Veenweiden. Vandaar de ingediende zienswijze.

In het verleden is er land van de familie aangekocht door BBL (Bureau Beheer Landbouwgronden) voor toekomstige natuur en het graven van watergangen. Die watergangen zijn er nooit gekomen, maar wel een waterpad dat niet wordt bijgehouden. De verplichte keuze mogelijkheden nu zijn:

1. het vrijwillig verkopen van land aan de gemeente Krimpenerwaard waardoor W. Ooms met zijn activiteiten moet stoppen;
2. overgaan tot particulier natuurbeheer, zodat W. Ooms zijn vee nog heel beperkt kan houden. Daaraan zitten veel minpunten. Men zit midden tussen de percelen van het ZHL. De weilanden verslechteren ieder jaar door groei van distel en zuring. Bij onderhandelingen over particulier natuurbeheer loopt hij tegen de volgende punten op:
 - geen schriftelijk aanbod van de afwaardering van land naar natuur;
 - geen bedrag voor waardevermindering gebouwen/inkomstenderving;
 - wat wordt het bedrag aan waterschapslasten voor natuurland;
 - verplicht lidmaatschap van een beheercollectief in oprichting; wat is hiervan de contributie, wat zijn de voorwaarden, hoe is de omgang met ongewenste kruidsoorten;
 - nog geen beheerverordening voor het bijhouden van natuurland;
 - beperkingen van geen drijfmest, kunstmest en vastgestelde maaidatums;
 - het land wordt bij het kadaster als natuurland ingeschreven en dat is niet meer omkeerbaar;
3. onteigening: dat betekent verplicht stoppen en toekijken hoe weiland omvormt tot een wildernis. Vooral voor particulier natuurbeheer moet dus eerst alles op papier gezet worden zodat alles duidelijk is en iedereen weet waaraan hij begint.

De heer Dekker begrijpt dat het bestemmingsplan niet vast te stellen is zonder dat afspraken met betrokkenen helder op papier staan.

De heer Ooms bevestigt dat. Er zijn onderhandelingen geweest, maar niets krijgt hij zwart op wit. Er is een bod voor onteigening, maar voor particulier natuurbeheer mag hij niets inzien, wat hem bevreemdt. Het gaat om de financiële vergoeding en dergelijke.

De heer Dekker vraagt of de heer Ooms over juridische ondersteuning beschikt.

De heer Ooms zegt van wel.

Mevrouw Van Rooy vraagt waarom over particulier natuurbeheer niets op papier is gezet.

De heer Ooms licht toe dat particulier natuurbeheer een afwaardering is. Er zouden vergoedingen voor gelden, maar die staan niet zwart op wit. Over schadevergoeding over niet meer te gebruiken gebouwen staat ook niets op papier. Hij wil zaken echter uitgewerkt zien.

De heer De Goede vindt het zaak de genoemde onduidelijkheden uit te zoeken.

De heer J. Ooms (zienswijze 46)

De heer Ooms gebruikt het weiland nu voor beweiding van zijn schapen en de nevenactiviteiten die bij museum De Vrijheid horen, zoals de jaarlijkse Hooibouwdag en de poldersport, waarvan boerengolf een onderdeel is.

Er is al veel besproken met onderhandelaars om plaatsen van kraampjes voor oude ambachten, parkeerplaatsen voor oude machines en tractoren mogelijk te maken. Maar er blijven problemen over die duidelijk zijn genoemd in de dienswijze.

Om de Hooibouwdag te laten voortbestaan is er niet onderuit te komen te kiezen voor particulier natuurbeheer, omdat de oppervlakte nodig is om op de ouderwetse manier te maaien, te oogsten en te demonstrenen. De gemeente verlangt een vergunning 16 weken tevoren aan te vragen, maar het weer is niet te voorzien. Daarom worden ook altijd reservedatums aangevraagd.

Het grootste probleem is het door ZHL laten groeien van ongewenste onkruidsoorten, zoals zuring en distel. Dat probleem heeft hij afgelopen jaar al schriftelijk aangekaart bij het ZHL, waarop is geantwoord dat daaraan niets gebeurt in gebieden met wandelpaden. Ook de gemeente Krimpenerwaard, die via de

site is ingelicht, gaf geen reactie. Een brief naar het college van b&w is wel beantwoord en stelt dat de gemeente gaat overdragen aan de afdeling Handhaving. Door dit alles is de motivatie om aan particulier natuurbeheer te gaan doen langzaam verdwenen.

Verder is het verplicht lid te worden van een beheercollectief, maar wat dat allemaal inhoudt is nog niet bekend. De vergoedingen van particulier natuurbeheer staan niet op papier.

De kadastrale verandering van weiland naar natuur staat wel vast, wat in de toekomst problemen kan geven bij verkoop. Belangrijk is dat alles vooraf op papier staat, zoals afwaarderingsschadeloosstelling, waardevermindering.

De heer van der Graaf vraagt of de provincie weet wat de Hooibouwdag is.

De heer Ooms zegt van niet. De provincie en het college van burgemeester en wethouders zijn daarvoor uitgenodigd, maar daaraan is geen gevolg gegeven.

De heer De Goede vraagt of de heer Ooms beschikt over een adviseur.

De heer Ooms beschikt over een juridisch adviseur.

De heer Verburg informeert naar de aan te vragen vergunningen.

De heer Ooms moet 16 weken tevoren vergunningen aanvragen voor horeca en evenementen. Dat moest allemaal digitaal gebeuren en een reservedatum was niet mogelijk. Hij ziet er tegenop om dit voor het nieuwe jaar weer te doen, ook voor het museum.

De heer E. Zark namens bedrijven Van Dijk (zienswijze 65, 66 en 67)

De heer E. van Dijk spreekt namens zijn ouders, zijn broers en hemzelf. Er is een familiehandel, een veehandel aan de Westvlisterdijk, een centrale locatie met circa 28 ha eigen hoogwaardige grond, die rondom de twee woonhuizen ligt, wat zeer noodzakelijk is, met uitzicht op de landerijen.

De familie ontvangt vee van de lokale en regionale markt en handelt in runderen en schapen en kalveren. De gronden zijn voor het bedrijf van essentieel belang als magazijn voor goederen (runderen, schapen en kalveren). Er is een onmisbare schakel tussen de melkveehouderij en de kalvermesterij, de vleesveehouderij en de slachterij. Het bedrijf wordt betaald om goede gezonde dieren af te leveren waar klanten op vertrouwen. Het gaat om hoogwaardige kwaliteit en gezonde dieren. De landerijen zijn nu voedsaam waar de dieren op kunnen groeien. Dieren van leveranciers komen ook van hoogwaardige gronden af en daarna moet het bedrijf meerwaarde creëren voor afnemers, wat alleen kan met hoogwaardige grond met een agrarische bestemming. Het bijvoeren van dieren alleen is namelijk onvoldoende omdat het darmstelsel voer van een verschaald land niet kan verwerken. Het dier gaat vermageren en wordt kwetsbaar voor dierziekten. Door natuurbestemming is bijvoeren nodig en is de grond niet rendabel te krijgen.

Het ontwerp heeft verstrekende gevolgen voor de continuïteit van het familiebedrijf. Het is niet realistisch het bedrijf met natuurgronden te behouden. Het gaat erom dat er zeer goed onderscheid kenbaar moet zijn tussen veehandel en een regulier agrarische bedrijf, zoals een melkveebedrijf. Een veehandel is een buffer en daar zijn hoogwaardige gronden voor nodig. Van essentieel belang is bij de gronden te wonen om dieren in de gaten te kunnen houden en dierwelzijn te kunnen waarborgen. Verandering van rantsoen door natuurgronden toe te passen zal leiden tot vermagering, ongeacht of dat diervoeding bestaande uit brokken of kuilvoer is. Het land zal te nat worden, waardoor in de winter minder dieren kunnen weiden. Er zal mee onderkoeling onder dieren plaatsvinden, er zal meer rotkreupel plaatsvinden en er komen allerlei ongenode planten op de landerijen.

Ook is hij heel erg bang dat vernatting knutten in de hand zal werken, waardoor de kans op blauwtong zeer groot is. Ook landelijk is dat een zeer grote bedreiging. Een situatie van blauwtong in Nederland betekent dat het land geen levende dieren meer zal exporteren.

Vanwege de grootschaligheid van het bedrijf is er geen geschikte grond in de buurt. Al anderhalf jaar probeert het bedrijf met provincie en gemeente tot een oplossing te komen. De voorkeur is om op de huidige locatie te blijven. Ondanks de bereidwilligheid is het risico groot te worden ingehaald door de tijd. Nu staat het bedrijf met de rug tegen de muur. Het wil meewerken aan een constructieve oplossing, maar ziet niet in hoe dat kan bij het huidige ontwerp. Hij hoopt toch in gesprek te blijven met gemeente en provincie om tot een constructieve oplossing te komen en de regionale functie als familiebedrijf te kunnen voortzetten.

Tevens heeft hij twijfels dat de gronden tegen Haastrecht die voor natuur ingetekend zijn rekening houden met de uitbreiding van Haastrecht.

De heer Dekker vraagt welk deel van de 28 ha van de grond van het bedrijf wordt geraakt door de natuur.

De heer Zark zegt dat dat nagenoeg volledig wordt geraakt. Het bedrijf is gebaat bij grond in de directe omgeving om activiteiten te kunnen blijven ontplooiën. Anderhalf jaar wordt al gezocht naar passende locaties die niet worden gevonden. Het tempo waarin het proces gaat maakt het ook lastig en soms moeten ad hoc beslissingen worden genomen. Ontgrenzing zou voor het bedrijf het beste zijn.

De heer Dekker vraagt hoe het kan goed komen en wanneer het bedrijf is geholpen.

De heer E. van Dijk wil meedenken in het verwerven van gronden buiten de NNN-grenzen. Meerdere malen is aangegeven de ecologische route aan de achterzijde van de landen te gebruiken. Het bedrijf staat open voor gesprekken. Er is noodzaak aan hoogwaardige grond. Het gaat om waardevermeerdering van dieren wat bij natuurgronden weg is. Hij wil graag spreken over het verleggen van routes om ecologische verbindingen toch te kunnen waarborgen. Zoals het er nu voorstaat komt het voortbestaan van het bedrijf ernstig in het geding.

De heer Verburg informeert naar het huidige peil en wat dat in de nieuwe situatie zal worden.

De heer E. van Dijk weet het huidige peil niet, maar dat gaat 9 tot 11 cm omhoog, gemeten in de winterperiode. Daarbij is men ook afhankelijk van de inrichting van de grond, waardoor het onzeker is waar dieren te houden zijn.

De heer Visser informeert naar het proces van de alternatieve routes en wat daarvan terecht is gekomen.

De heer E. van Dijk is ervan overtuigd dat die goedkoper zijn voor verwervers. Bij een alternatieve route kan het voor iedereen acceptabel worden.

De heer Zark zegt dat destijds wel een keer op is gereageerd. Om economische overwegingen is daarvan afgezien vanwege minder ecologische kwaliteiten. Dat betwijfelt hij ten eerste.

De heer Van der Graaf vraagt of het bedrijf in de Krimpenerwaard moet blijven of ook elders kan voortgaan.

De heer Zark antwoordt dat bij alleen onteigening van gronden het de vraag is of andere gronden verworven kunnen worden. Vergunningen op orde krijgen is bijna al niet haalbaar op korte termijn. Uiteindelijk is er een grote kans dat het voortbestaan van het bedrijf in gevaar komt.

De heer Aantjes (zienswijze 27)

De heer Aantjes leest de reactie op vraag 100 voor. "Naast de agrarische gronden van reclamant ligt natuurgebied, hetgeen niet samengaat vanwege het waterpeil." Daarop is geantwoord: "In de situatie waar dit kan ligt de grens van een hoger waterpeil binnen het natuurgebied, zodat omliggende agrarische percelen geen last ondervinden van dit hogere waterpeil. Dat is echter niet altijd te voorkomen vanwege het ontginningspatroon. Het perceel van reclamant grenst haaks op de georiënteerde ontginning van het aansluitende natuurgebied. Hierdoor komt de peilgrens van dit peilgebied op het betreffende agrarische perceel te liggen. In het peilbesluit worden geen maatregelen opgenomen, dus ook niet om eventuele nadelen van ligging van de peilscheiding tegen te gaan. Bij de uitwerking van de maatregelen in het uitwerkingsprojectplan zal worden gezien of op welke wijze mogelijk negatieve effecten kunnen worden voorkomen of worden gecompenseerd."

Hij vraagt of al naar een oplossing/compensatie wordt gekeken, waardoor er voor hem meer zekerheid voor hem is. Als voorbeeld kan het waterpeil 10 centimeter omhoog, dat is zijn voorstel en daarover wil hij zekerheid en garantie.

De heer Verburg vraagt of de heer Aantjes ervoor pleit elders afgeplagde grond bij diens bedrijf te laten aanbrengen om zo te kunnen blijven werken.

De heer Aantjes bevestigt dat, omdat agrarische en natuurgrond qua waterpeil niet samengaan. Hij wil daartoe meer zekerheid en garantie krijgen.

De heer Larooij ziet in het antwoord op de zienswijze dat later wordt gezien hoe mogelijk negatieve effecten te voorkomen of te compenseren zijn en vraagt of de heer Aantjes daarvan tevoren meer wil weten.

De heer Aantjes bevestigt dat.

De heer De Goede informeert of onderwaterdrainage een oplossing is.

De heer Aantjes heeft daarover nagedacht, maar vindt het te duur om daarin te investeren. Of het een

oplossing is, is afwachten. Eerst wil hij het effect van het verhoging van het waterpeil met 10 cm afwachten.

De heer Dekker vraagt welk soort bedrijf de heer Aantjes heeft en wat de voorliggende maatregelen daarvoor betekenen.

De heer Aantjes heeft een agrarische melkveebedrijf met grond grenzend tegen een natuurgebied in Bilwijk. De plannen zijn om dat uit te breiden en het waterpeil omhoog te zetten. De kans is dan gras niet meer weg te kunnen halen en niet meer te kunnen beweiden.

De heer Aantjes gaat in op vraag 101 over de verschuiving van het moeras met kruidenrijk en faunairijk grasland. Hij vraagt hoe rekening wordt gehouden met niet verstoren van agrarische nestgelegen weidevogels en de inrichting zo uit te voeren dat weidevogels niet vertrekken. Hij doet zelf zijn best om weidevogels te beschermen en daaromheen te maaien etc.

De heer Verburg hoort de heer Aantjes zeggen dat tien jaar geleden natuur is gerealiseerd en vervolgens weidevogels zijn vertrokken naar de reguliere gronden, die normaal bewerkt worden.

De heer Aantjes verduidelijkt dat vogels uit natuurgebieden komen, zoals zwanen en ganzen, waardoor weidevogels wegtrekken, ook omdat best veel mensen met honden door natuurgebieden heen lopen.

De heer Van der Graaf stelt vast dat de heer Aantjes vraagt om zekerheid dat de weidevogels zullen blijven.

De heer Aantjes bevestigt dat.

Mevrouw Van Rooy vraagt of jagers bij hun activiteiten alle vogelsoorten verjagen, ook in het broedseizoen.

De heer Aantjes antwoordt dat vogels in het voorjaar broeden en er dan volgens hem niet gejaagd wordt.

De heer Aantjes vraagt om een gebied om te ruilen, waardoor hetzelfde aantal meters aan het natuurgebied grenst en het waterpeil ongewijzigd blijft. De weidevogels zijn dan ook gered en het daar gevestigde handelsbedrijf kan dan misschien blijven als het hooiland wordt.

De heer Dekker vraagt of de ingebrachte uitruil een nieuw element is.

De heer Aantjes zegt van niet.

De heer Van Erk (zienswijze 44)

De heer Van Erk spreekt in over een perceel grond bij de Oudelandseweg in Ouderkerk aan de IJssel die overgaat in het Westeinde richting Berkenwoude. Hij heeft daar een bedrijf met veel gronden en gronden in de verbinding van het Oudeland naar de Berkenwoudse Driehoek en De Nesse.

Hij heeft samen met twee broers een melkveehouderij op twee locaties aan het Westeinde. Rondom ligt 16 ha in toekomstig NNN-gebied en dat wordt gebruikt om koeien op te weiden. Kaas en boter komen van weidemelk en dat is een vereiste. Overleg met de provincie vond plaats of percelen te ruilen zijn, zodat koeien geweid kunnen blijven worden.

In- en uitdeuken is niet positief ontvangen vanwege een minimale breedte van het natuurgebied van 350 meter.

Verplaatsing van het totale bedrijf is alleen mogelijk als meer dan 50% van de huiskavel in het toekomstig natuurgebied ligt. Vanwege de ingewikkelde situatie en het niet echt lekker lopende overleg met de provincie heeft hij wethouder Vente gebeld voor een oplossing. Hij stelt diens bemoeienis erg op prijs en nu gaan de gesprekken met de provincie wat beter. Intussen kreeg hij een zeer matig bod van de provincie op de percelen die natuur moeten worden, wat feitelijk de start is van de onteigeningsprocedure. Dat voelt voor hem als een koude douche, evenals het starten van de onteigeningsprocedure voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld. Nu wordt nog gezocht naar oplossingen voor uitruil van de gronden. Bij onteigening zullen de koeien uiteindelijk weg moeten en krimpen is geen haalbare kaart. Hij houdt zijn bezwaren vanwege het nog ontbreken van de zekerheid van een haalbare oplossing. Hij hoopt dat aan zijn bezwaren tegemoet wordt gekomen.

De heer Dekker vraagt wat er gebeurt als niet aan de wensen van de heer Van Erk tegemoet gekomen wordt.

De heer Van Erk heeft nu 350 koeien en moet dan met 50 koeien teruggaan.

De heer Verburg vraagt of het gedane matige bod zeer ver ligt van een volledige schadeloosstelling. De heer Van Erk zegt dat het gedane bod de huidige agrarische waarde niet overstijgt. Aan geld heeft hij niets en daarmee kan hij niet vooruit. Zodra land weg is komt men er nooit meer aan.

De heer Larooij vraagt of het totale bedrijf wordt onteigend.

De heer Van Erk antwoordt dat grond wordt onteigend. Aan drie aangereikte oplossingen kon hij niet meewerken en nu ligt een vierde oplossing voor. Hij heeft het gevoel dat het wel goed gaat komen, maar er zijn nog hobbels te nemen om dat te bewerkstelligen. Hij houdt zich behoorlijk vast aan de woorden van wethouder Vente om met elkaar een oplossing te vinden.

Mevrouw T. Vermeulen Rehorst (zienswijze 23 en 24)

Mevrouw Vermeulen-Rehorst gaf 13 jaar terug op de middelbare school een spreekbeurt over het Veenweidenpact. In deze spreekbeurt behandelde zij de impact van de natuur voor de boeren in het gebied en argumenten waarom zij van mening was dat de natuur niet door moest gaan. Dit stadium is men inmiddels voorbij. De afgelopen jaren heeft wij de ontwikkeling van de Natuurgebieden uitgebreid gevolgd.

Het huidige bedrijf is gevestigd aan de Achterbroek 32, dat bestaat uit 80 melkkoeien en 38 hectare grond in gebruik, waarvan 25 % natuurgrond. Gronden zijn verder niet begrensd door natuurgebied. Als jonge melkveehouders van 29 en 31 jaar, van wie de gronden grenzen aan de toekomstige natuurgebieden, voelden zij zich geroepen om een zienswijze in te dienen. Zij hopen de komende veertig jaar nog de burens en gebruikers te zijn van de natuurgebieden. Zij dankt voor de uitgebreide beantwoording van haar zienswijze, alhoewel zij nog wel wat vragen erbij hebben.

De vraag die haar het meest bezig houdt is waarom de tijd doorgaat en iedereen stappen vooruit zet, behalve als het gaat om de inrichting van de Krimpenerwaard, die brengt men deels terug naar 1850. In haar zienswijze hebben zij verzocht om de scheiding van het natuurgebied op de Gouderakse landscheiding te leggen en niet op de kadastrale grens. De reden hiervoor: zij kijkt vanuit de praktijk. Nu krijgt een sloot van een meter breed te maken met twee bestemmingsplannen. Dat lijkt haar niet praktisch. En het is niet de enige locatie waar dit het geval is. Zij wil de grens op de Gouderakse landscheiding laten liggen en niet in de sloot. Door aanleg van bruggen zou het heel goed mogelijk zijn de gronden te benutten als weidegrond. Het gebied heeft echter een natuurbestemming gekregen. Zij heeft in haar zienswijze opgeroepen om de bestemmingen 'natuur' om te zetten naar 'natuur met agrarisch medegebruik', waar er de mogelijkheid is om drijfmest te gebruiken. Daarvoor vraagt zij aandacht.

In haar zienswijze is er ook aandacht voor het afplaggen en het inrichten van het gebied. In 'Onder De Nesse' pacht zij een aantal gronden. Na alle grondtransporten hield zij enkele stukken over met o.a. stoeptegels erin, waardoor het niet meer mogelijk was om deze gronden zelf te maaien in eerste instantie.

Blij verrast was zij met het bericht in de krant dat 10 hectare beschikbaar wordt gesteld aan enkele boeren om op een natuurlijke manier grasland te verschrallen. Haar vraag is waarom dit areaal niet wordt uitgebreid.

Ten aanzien van de bestrijdingsmiddelen geeft de beantwoording aan dat het gebruik na 2024 nog mogelijk is bij uitbraaksituaties. Een afwijkingsbevoegdheid is opgenomen in het bestemmingsplan. Haar vragen zijn:

- Wie beslist hierover?
- Is de snelheid van de afwijkingsbevoegdheid afgestemd op de groeisnelheid van onkruid?
- En is men op de hoogte dat het beheer nu ook regelmatig al te wensen overlaat?

In de beantwoording wordt benoemd dat beheer mogelijk blijft. Is men op de hoogte van de huidige wijze van beheer en de schade die veroorzaakt wordt door ganzen? Is men ook op de hoogte hoe moeilijk het is voor agrariërs om schade te claimen?

Zij wil hulp om haar melkveehouderij duurzamer te maken met grond in de omgeving en haar toekomst te waarborgen door voldoende plaatsingsruimte van mest in onze omgeving te waarborgen.

De zienswijze van haar ouders gaat over hun toekomst en de toekomst van haar broer aan de Graafkade. En over haar jeugd. Uren heeft zij in de polder doorgemaakt, te paard, te voet en met de tractor. Als je dan leest wat de plannen zijn, dan doet dat gewoon pijn.

Haar broer is 26 jaar en hoopt het ouderlijk bedrijf met 200 koeien voort te gaan zetten. Daar eten drie gezinnen van. In het verleden was het gehele bedrijf ingetekend wat een beklemmend gevoel gaf. Vanwege de bezuinigingen rond 2013 is een groot gedeelte van het bedrijfsareaal uiteindelijk buiten de

begrenzing komen te liggen. In de zienswijze is een reactie gegeven op de percelen die nog wel begrensd zijn.

Perceel Kattendijk

Bij de beantwoording in vraag 77 wordt gesproken over een perceel in polder Middelblok. Dit moet zijn Kattendijksblok. Er is nog onderhandeling over uitruil. Haar ouders hebben al een uitruil naar het natuurgebied zonder over de openbare weg te moeten. Er is potentieel om het natuurgebied te bereiken zonder de wegen van het hoogheemraadschap te belasten.

Perceel Graafkade

In het verleden is gesproken om een perceel uit te ruilen met een perceel dat verder naar het oosten ligt. Dat gaat niet meer omdat dat laatste perceel als is ingericht door het ZHL. De oppervlakte voor natuur beoogd is daardoor groter dan in het verleden is achtersproken. De nota van beantwoording verwijst naar enkele percelen in de Achterbroek die voor uitruil beschikbaar zijn. Daarover worden nu gesprekken gevoerd. Die percelen zijn enige jaren als natuur gebruikt en zijn niet helemaal gelijkwaardig meer aan de volwaardig agrarische gronden. Daarnaast hebben twee familiebedrijven tegenstrijdige belangen. Vermeulen-Rehorst pacht de gronden in de Achterbroek die zo dadelijk als uitruil bij haar ouders ingediend gaan worden. De vraag is hoe waardevol het gebied is en of daar veel weidevogels zitten.

Bemesting

Zij vraagt of is nagedacht om kennis in te winnen bij bedrijven in andere gebieden in Nederland wat betreft bemesting en weidevogels. Een kennis van haar in Brabant heeft nu meer dan 10 hectare ingericht voor natuur ten behoeve van de weidevogels. Hij gaat hier de weidevogelgoalstelling behalen met gebruik van drijfmest, zodat de vogels voldoende voeding krijgen.

Andere oplossingen voor mest betekent meer transport en meer maïs.

De heer Dekker vraagt of drijfmest goed voor vogels is.

Mevrouw Vermeulen-Rehorst vraagt zich af waar ruige mest, als die wordt toegestaan, vandaan komt, gezien de gangbare veehouderij een ligboxenstal is met niet zoveel ruige mest.

De heer Dekker constateert dat niemand blij is met het uitrijden van drijfmest uit de Krimpenerwaard en het inrijden van ruige mest in de Krimpenerwaard.

De heer Verborg vraagt hoe praktisch de afwijkingsbevoegdheid van bestrijdingsmiddelen nu werkt en wat het betoog van mevrouw Vermeulen-Rehorst is om dat in de nieuwe situatie werkbaar te houden.

Mevrouw Vermeulen-Rehorst antwoordt dat nu met de natuurbeheerder persoonlijke afspraken te maken zijn om uitzonderingen te krijgen, wat heel zelden gebeurt. Vooral is belangrijk dat het niet zes weken duurt voordat er uitsluitstel wordt gegeven.

De heer Larooij constateert dat op lange termijn natuurboeren een investeringsvolume vraagt om een ligboxenstal om te bouwen tot potstal.

Mevrouw Vermeulen-Rehorst wijst op een andere werkwijze en minder bemesting. Bij jongvee zijn wel meer mineralen nodig vanwege het voorkomen van voedseltekorten. Zij voorziet zonder beweiding dat beheer een zware kluit wordt. Dan moet machinaal gemaaid worden wat de rust niet ten goede komt.

Mevrouw T. Vermeulen Rehorst (zienswijze 25)

Mevrouw Vermeulen-Rehorst deelt mee dat agrariërs in de buurt beseffen dat ze niet alleen in de Achterbroek wonen. Daarom hebben ze voor enkele algemene standpunten, waaronder Stolwijkervliet, volksgezondheid, afplaggen alsmede verkeersveiligheid steun gezocht bij onze mede-buurtbewoners. 90% van de gezinnen heeft de zienswijze getekend.

Terugkomend op de Stolwijkervliet. In de beantwoording op de zienswijze staat dat de provincie de Stolwijkervliet zal ontgrenzen tot aan de oeverlijn. Echter is voor haar onvoldoende duidelijk of dit vanaf het water of vanaf de oevers wordt bekeken. Daarnaast houdt dit nog steeds in dat de agrarische percelen van een buurtbewoner en dat het ijsclubgebouw begrensd wordt als natuurgebied. De wethouder heeft beloofd dat dit niet de bedoeling kon zijn. Hoewel dit niet onder uw gezag valt, roepen zij u op om dit bij de provincie onder de aandacht te brengen. Dit om de beloften van de wethouder te ondersteunen.

Ten aanzien van het punt bemesting verwijst zij naar hetgeen toegelicht bij de vorige zienswijze. Besmetting van naastgelegen percelen. Huidig beheer is onvoldoende. Hoe gaan we dit met zijn allen verbeteren?

De beantwoording geeft aan dat er voldoende onderzoek is gedaan naar de effecten op de

volksgezondheid/overlast in het kader van muggen/knutten en dat er onvoldoende aanleiding is om wetenschappelijk onderzoek te doen. Is het niet kort door de bocht dat alleen de GGD onderzoek heeft gedaan?

Het rapport van de GGD Hollands Midden stamt uit 2009, dat is inmiddels 8 jaar geleden. De WHO waarschuwde in september 2018 voor de opkomst van tropische ziektes, omdat muggen en teken zich verder naar het noorden verspreiden in Europa. Op zijn minst lijkt het realistisch dat de GGD haar rapport vernieuwt, maar is het niet beter om aanvullend wetenschappelijk onderzoek door de WUR te laten doen?

Ook verwijst zij naar onderzoeken van de WUR in Noord Brabant (Griendtsveen, Groote Peel) en Overijssel (Punthuizen, Stroothuizen en Beuninger Achterveld).

De buurt pleit er ook voor natuurgronden te benaderen zonder over de openbare weg te gaan, gezien steeds groter wordende machines.

De heer Larooij informeert naar de mening over overlast van knutten en muggen.

Mevrouw Vermeulen-Rehorst antwoordt dat knutten blauwtong bij zich kunnen hebben, wat leidt tot de sterfte van de koe of abortussen bij koeien. Ook speelt een groot economisch belang. Bij blauwtong gaat het buitenland vlees uit andere landen afnemen. In het verleden was er in 2006 blauwtong.

Mevrouw M.A. Spaans-den Heijer (zienswijze 35)

Mevrouw Spaans-den Heijer spreekt in over een perceel halverwege de Beijerscheweg. Zij is 13 jaar geleden op het perceel komen wonen. Het perceel is 50 meter breed en 800 meter lang. De vorige bewoners hebben er 35 jaar terug 3.600 bomen geplant. Het is geen publiek bos. Een groot deel van het gebied is inmiddels geregeld door in- en uitdeuken van bepaalde stukken.

Haar inspreekreactie gaat over het laatste stuk van de hoogspanningsmasten naar de achterkant, wat alleen bomen zijn en waaraan zij veel onderhoud pleegt. Een projectteam kijkt met behulp van een ecooloog wat daarmee moet gebeuren. Zij heeft vertrouwen om te komen tot een goede overeenkomst. Dat bijzondere stuk bos wil zij zoveel mogelijk behouden en daarover vindt al overleg plaats. Daar zijn geen uit- of indeukmogelijkheden. Zij doet daartoe al handreikingen om tot een overeenkomst te komen die voor eenieder acceptabel is. Het betreft niet haar levensonderhoud, maar wel haar woongenot. Het gebied wordt natuurextensief agrarisch medegebruik.

In het gebied zitten wat roofvogels en vossen.

De heer Baas (zienswijze 29)

De heer Baas spreekt in namens zijn moeder over een perceel aan de Opperduin in Lekkerkerk. Het weiland ligt precies op de grens van het plangebied en hij verzoekt dat volledig te ontgrenzen van het NNN-gebied. Voor hem begon alles pas in 2014 en de situatie is destijds besproken met de heren Vente en Van der Graaf, die wilden meewerken aan het indeuken van de begrenzing, er moest alleen nog een afwegingskader komen. Eind vorig jaar werden ineens gesprekken opgestart over zelfrealisatie en onteigening, wat hem nogal verbaasde. De heer Vente wilde nog steeds meewerken aan indeuken, aangezien het indeuken van 1,4 ha ten opzichte van 2.250 ha natuurgebied niet in gevaar gebracht zou worden en er nog steeds sprake zou zijn van een robuuste ecologische verbinding. De uitdaging was evenwel de precedentwerking.

De beantwoording van de laatste zienswijze vermeldt dat indeuking ongewenste precedentwerking zal opleveren, maar dat wordt niet verder onderbouwd. Een afwegingskader is er niet gekomen. Het indeuken kan alleen aan de randen van het plangebied, voor zover hij weet. Hij weet niet van andere zienswijzen die ook om een ontgrenzing vragen. Hij is dus niet bang voor precedentwerking. Het perceel is slechts 50 meter breed, dat men kan afzetten tegen de 750 meter brede strook in het plangebied van Den Hoek. Ook bij ontgrenzen van andere percelen is het nog steeds geen ingrijpende versmalling. Bovendien is er reeds een brede strook van zo'n 500 gerealiseerd aan de aangrenzende Nesselolder in Bergambacht. Een ander bezwaar is dat er twee schotten moeten worden aangebracht.

Zijn moeder gebruikt het perceel nog steeds zelf voor paarden en schapen met een paar pinken van een buurman. Ze gaat daar graag mee door op vrijwillige basis, zonder verplichte deelname aan een coöperatie. Hij vraagt om het perceel van zijn moeder buiten de begrenzing te plaatsen. Zijn moeder gaat graag door met het goede, niet intensieve beheer dat ze al meer dan dertig jaar doet en daar heeft ze geen natuurbestemming voor nodig.

De heer Dekker vraagt of de familie Baas de enige is die ontgrenzing heeft gevraagd.

De heer Baas gaat daar niet vanuit.

Mevrouw Van Rooy informeert naar de reden van het verzoek om ontgrenzing.
De heer Baas antwoordt dat gebondenheid aan regels geen flexibiliteit meer biedt wat betreft bijvoorbeeld mest. Het gaat nu al heel goed en daar is geen natuurbescherming voor nodig.

De heer Larooij vraagt of er al gesprekken zijn over het afwaarderen van de grond bij niet indeuken van de grond en bij natuurbestemming.

De heer Baas reageert dat daar tot nu toe gesprekken over lopen.

De heer Larooij vraagt wat er gebeurt als de natuurbestemming doorgaat.

De heer Baas antwoordt dat zijn moeder dan lid moet worden van een coöperatie met voorwaarden in het beheer, die ook bijgesteld kunnen worden, die nu niet zijn te voorzien. Subsidie is niet gegarandeerd tot in lengte van dagen.